

STARODÁVNÁ TRUBKA

Sabina Laczlová, 13 let, Třebíč

Tento příběh se u nás v rodině odehrál na konci 19.století.

Můj pradědeček vyrůstal v muzikanské rodině a proto, jak už to v těchto rodinách bývá, začal se učit-jako každý jiný na něco hrát-na trubku a harmoniku.

Trubka ho asi začala bavit, protože si po vojně založil ještě s partou kamarádů svou vlastní kapelu.

Jako mladí byli zaměstnáváni hraním po vesnických zábavách a bálech. Později už jako bezzubí dědoušci zvládali hraní jen na vesnických pohřbech, které tradičně ukončovali v místní hospodě zapíjením neboštíka.

Když se pak vracel domů, trubka obvykle ležela zapomenutá v rohu hospody. V půli cesty si to pradědeček uvědomil, ale bylo pozdě, protože prababička už čekala před domem s výhružným výrazem, který ho uvítal vždy, jak se vracel bez trubky domů.

Následující den se vždy s partou kamarádů vydali svoje ztracené nástroje hledat.

Trubka je vzpomínkou na pradědy a jeho veselé příběhy.

